

“मीठे बच्चे- यो ज्ञान एकदम शान्तिको हो, यसमा केही पनि बोल्नु छैन। केवल शान्तिका सागर बाबालाई याद गरिराख।”

प्रश्न:- उन्नतिको आधार के हो? बाबाको शिक्षालाई धारण कहिले गर्न सक्छौ?

उत्तर:- उन्नतिको आधार हो प्यार, एक बाबा सँग सच्चा प्यार हुनु पर्छ। नजिक रहेर पनि यदि उन्नति हुँदैन भने अवश्य प्यारको कमी छ। प्यार भए त बाबालाई याद गर्छन्। याद गर्नाले सबै शिक्षाहरूलाई धारण गर्न सक्छन्। उन्नतिको लागि आफ्नो सच्चा सच्चा चार्ट लेख। बाबा सँग कुनै पनि कुरा नलुकाऊ। आत्म-अभिमानि बन्दै स्वयंलाई सुधार्दै गर।

ओम् शान्ति। प्यारा बच्चाहरू आफूलाई आत्मा सम्झेर बस र बाबालाई याद गर। बाबा सोध्नुहुन्छ- जहिले पनि कहिँ सभामा भाषण गर्छौ भने घरी-घरी यो सोध्छौ- तपाईं आफूलाई आत्मा सम्झिनु हुन्छ या देह? आफूलाई आत्मा सम्झेर यहाँ बस। आत्मा नै पुनर्जन्ममा आउँछ। आफूलाई आत्मा सम्झेर परमात्मा परमात्मालाई याद गर। बाबालाई याद गर्नाले नै तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ, यसलाई योग-अग्नि भनिन्छ। निराकार बाबा निराकारी बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नाले तिम्रो पाप काटिन्छ र तिमी पावन बन्छौ। फेरि तिमिले मुक्ति-जीवनमुक्तिलाई पाउनेछौ। सबैलाई मुक्ति पछि जीवनमुक्तिमा आउनु छ अवश्य। त्यसैले घरी-घरी यो भन्नु पर्छ कि आफूलाई आत्मा निश्चय गर। भाइ-बहिनीहरू, आफूलाई आत्मा सम्झेर बस र बाबालाई याद गर। यो आदेश बाबाले नै दिनु भएको हो। यो हो यादको यात्रा। बाबा भन्नुहुन्छ- म सँग बुद्धिको योग लगायौ भने तिम्रो जन्म-जन्मान्तरको पाप भस्म हुन्छ। यो घरी-घरी तिम्रो याद गराउँछौ, सम्झाउँछौ, तब सम्झिन्छन्- आत्मा अविनाशी छ, देह विनाशी छ। अविनाशी आत्मा नै विनाशी देह धारण गरेर पार्ट बजाई एक शरीर छोडेर फेरि अर्को लिन्छ। आत्माको स्वधर्म त शान्ति हो। तिनीहरू आफ्नो स्वधर्मलाई पनि जान्दैनन्। अब बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्यौ भने विकर्म विनाश हुन्छ। मूल कुरा यो हो। पहिला-पहिला तिम्रो बच्चाहरूले यही मेहनत गर्नु छ। बेहदका बाबा आत्माहरूलाई भन्नुहुन्छ, यसमा कुनै शास्त्र लिनु पर्ने आवश्यकता छैन। तिम्रो गीताको उदाहरण दिन्छौ भने पनि भन्छन्- तपाईंहरू केवल गीताको कुरा मात्रै उठाउनु हुन्छ, वेदहरूको नाम किन लिनु हुन्न? बाबाले भन्नुभयो- उनीहरूलाई सोध वेद कुन धर्मको शास्त्र हो?

(भन्छन् आर्य धर्मको)। आर्य कसलाई भनिन्छ? हिन्दू धर्म त होइन। आदि सनातन त हो नै देवी-देवता धर्म। फेरि आर्य कुनचाहिँ धर्म हो? आर्य त आर्य समाजीहरूको धर्म होला। आर्य धर्म त नाम नै छैन। आर्य धर्म कसले स्थापना गर्यो? तिमिले वास्तवमा गीतालाई पनि लिनु छैन। पहिलो कुरा हो- आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्यौ भने सतोप्रधान बन्छौ। यस समय सबै छन् तमोप्रधान। पहिला-पहिला त बाबाको नै परिचय दिनु छ। महिमा पनि बाबाको नै गर्नु छ। यो पनि तिम्रो तब भन्न सक्नेछौ जब तिम्रो स्वयं बाबालाई याद गर्छौ। यस कुराको बच्चाहरूमा कमजोरी छ।

बाबा सदैव भन्नुहुन्छ- यादको यात्राको चार्ट राख। दिल सँग हरेकले सोध- हामी कति सम्म याद गर्छौ? तिम्रो बच्चाहरूको दिलमा अथाह खुशी रहनु पर्छ। तिम्रीलाई आन्तरिक खुशी छ भने अरूलाई सम्झाएको प्रभाव पर्ने छ। पहिलो मुख्य कुरा यही भन्नु छ- भाइ-बहिनीहरू, आफूलाई आत्मा सम्झ। यस्तो अरू कुनै सतसङ्गमा भन्दैनन्। वास्तवमा सतसङ्ग कुनै छैन। सतको सङ्ग एक मात्र छ। बाँकी हो कुसङ्ग। यहाँ छ एकदम नयाँ कुरा। वेदबाट त कुनै धर्म स्थापना भएकै छैन। त्यसैले हामी वेदलाई किन उठाउँ। कसैमा पनि यो ज्ञान छैन। स्वयं नै भन्छन् नैती-नेती अर्थात् हामी जान्दैनौं। त्यसो भए नास्तिक भए नी। अब बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ आस्तिक बन, आफूलाई आत्मा सम्झ। यो कुरा गीतामा केही छ। वेदहरूमा छैन। वेद, उपनिषद् त धेरै छन्। अब ती कुन धर्मका शास्त्र हुन्? मनुष्यहरू त आफ्नै कुरा गर्छन्। तिमिले कसैको पनि सुन्नु छैन। बाबा त सहजै सम्झाउनु हुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्यौ भने पावन बन्छौ। त्यसैले विश्वको इतिहास-भूगोललाई जान्नु छ। तिम्रो यो त्रिमूर्ति गोला हो मुख्य, यसमा सबै धर्म आइहाल्छ। पहिला-पहिला छ देवी-देवता धर्म। बाबाले भन्नु भएको छ- त्रिमूर्ति गोला ठूलो-ठूलो बनाएर दिल्लीको मुख्य स्थानमा, जहाँ आउने-जाने धेरै होस्, त्यहाँ लगाइदेऊ। टीनको

पातामा होस्। सीँडीको चित्रमा त अरु धर्महरूको बारेमा आउँदैन। मुख्य यी दुई चित्र हुन्। सम्झाउनु नै यसमा छ। पहिला छ बाबाको परिचय। बाबाबाट नै वर्सा मिल्छ। यस कुराको निश्चय नगराई तिम्रो केही पनि कसैले बुझ्न सक्दैन। एक बाबालाई नै बुझेन भने अरु चित्रहरूमा लैजानु नै बेकार छ। अल्फलाई नचिनेसम्म केही पनि बुझ्ने छैनन्। बाबाको परिचय बाहेक अरु कुनै पनि कुरा नगर। बाबा संग नै बेहदको वर्सा मिल्छ। बाबा ख्याल गर्नुहुन्छ, यस्तो सहज कुरा किन सम्झाउँदैनन्। तिम्रो आत्माको पिता उहाँ शिव हुनु हुन्छ, उहाँबाट नै वर्सा मिल्छ। तिम्रो सबै आपसमा भाइ-भाइ हो। जब यस कुरालाई भुल्दछौ तब तमोप्रधान बन्छौ। अब बाबालाई याद गरौ भने सतोप्रधान बन्छौ। मूल कुरा हो नै रचयिता र रचनालाई जान्नु। कसैले पनि जान्दैनन्। ऋषि-मुनिले पनि जान्दैनथे। त्यसैले पहिला बाबाको परिचय दिएर सबैलाई आस्तिक बनाउनु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई जान्नाले तिम्रो सबै-थोक जान्नेछौ। मलाई जानेनौ भने केही पनि तिम्रो बुझ्ने छैनौ। व्यर्थमा तिम्रो आफ्नो समय खेर फाल्छौ। चित्र आदि पनि जुन ज्ञानानुसार बनेको छ, त्यही ठीक छ। तर तिम्रो यती मेहनत गर्छौ फेरि पनि कसैको बुद्धिमा बस्दैन। बच्चाहरू भन्छन्— बाबा, हामीले सम्झाउँदा कुनै भूल भएको छ? बाबाले तुरुन्त भनिदिनु हुन्छ— हो, भूल छ। अल्फ (भगवान)लाई नै चिनेन भने तुरुन्त रवाना गरिदेऊ। भन, जबसम्म बाबालाई जान्दैनौ, तबसम्म तिम्रो बुद्धिमा केही पनि बस्दैन। तिम्रो पनि जब देही-अभिमानि अवस्थामा रह्दैनौ भने आँखा विकारी रहन्छ। निर्विकारी तब बन्छ, जब आफूलाई आत्मा सम्झन्छौ। देही-अभिमानि भयो भने फेरि तिम्रो आँखाले धोखा दिनेछैन। देही-अभिमानि छैन भने मायाले धोखा दिइरहेनछ। त्यसैले पहिला त आत्म-अभिमानि बन्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— आफ्नो चार्ट देखायौ भने थाहा लाग्छ। यदि अहिलेसम्म झुट, पाप, रिस छ भने आफ्नै सत्यानाश गर्छौ। बाबा चार्ट हेरेर बुझिहाल्नु हुन्छ— यो सत्य लेखेको छ या अर्थ पनि बुझेको छैन। सबै बच्चाहरूलाई बाबा भन्नुहुन्छ— चार्ट लेख। जो बच्चा योगमा रह्दैन उसले त्यति सेवा पनि गर्न सक्दैन। धार भरिदैन। त्यसो त बाबा भन्नुहुन्छ— करोडौंमा कोही निस्कन्छ, तर जब तिम्रो स्वयं नै योगमा रह्दैनौ भने अरूलाई फेरि कसरी भन्छौ।

संन्यासीहरूले भन्छन् सुख काग विष्टा समान छ। उनीहरूले सुखको नाम नै लिँदैनन्। तिम्रोलाई थाहा छ— भक्ति अथाह छ, त्यसमा कति आवाज छ, तिम्रो ज्ञान त धेरै शान्तिको छ। भन, शान्तिको सागर त बाबा नै हुनु हुन्छ। आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मनमनाभव। यो अक्षर पनि नैभन। हिन्दूस्तानको हो हिन्दी भाषा। फेरि संस्कृत, अर्को भाषा किन? अब यी सबै भाषाहरूलाई छोड। पहिला तिम्रो भाषण गर— आफूलाई आत्मा सम्झनुहोस्। धेरै छन् जो आफूलाई आत्मा सम्झिन सक्दैनन्, याद गर्न सक्दैनन्। आफ्नो घाटालाई पनि बुझ्न सक्दैनन्। कल्याण त छ नै बाबाको यादमा। अरु कुनै सतसङ्गमा यस्तो भन्दैनन्— आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर। बच्चाहरूले कहिल्यै पितालाई एक ठाउँमा बसेर याद गर्छन् र! उठ्दा-बस्दा बाबाको याद हुन्छ नै। आत्म-अभिमानि बन्ने अभ्यास गर्नु छ। तिम्रो धेरै बोल्छौ, यती बोल्नु हुँदैन। मूल कुरा हो यादको यात्राको। योग अग्निले नै तिम्रो पावन बन्छौ। यस समय सबै दुःखी छन्। सुख मिल्छ नै पावन बन्नाले। तिम्रो आत्म-अभिमानि भएर कसैलाई सम्झायौ भने उसलाई तीर लाग्छ। कोही स्वयं विकारी छ र कसैलाई निर्विकारी बन्नको लागि भन्छ भने उसको तीर लाग्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिम्रो स्वयं यादको यात्रामा रह्दैनौ त्यसैले तीर पनि लाग्दैन।

अब बाबा भन्नुहुन्छ— बीती सो बीती। पहिला आफूलाई सुधार। दिल संग सोध— हामी आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई कति याद गर्छौ? जो बाबाले हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ। हामी शिवबाबाको बच्चा हौं, भने अवश्य हामी विश्वको मालिक बन्न छ। उहाँ एक माशक आएर तिम्रो सामुन्ने खडा हुनु भएको छ भने उहाँ संग धेरै लव हुनु पर्छ। लव मतलव याद। विवाह हुन्छ त स्त्रीको पति संग कति लव हुन्छ। तिम्रो पनि सगाई भएको छ, विवाह होइन। त्यो त जब विष्णुपुरीमा जान्छौ। पहिला शिवबाबाको पासमा जान्छौ फेरि ससुराको घरमा जान्छौ। सगाईको खुशी कम हुन्छ र! सगाई भयो कि याद पक्का भयो। सत्ययुगमा पनि सगाई हुन्छ। तर त्यहाँ सगाई कहिल्यै टुट्दैन। अर्कोलमा मृत्यु हुँदैन। यो त यहाँ हुन्छ। तिम्रो बच्चाहरू पनि गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पवित्र बन्न छ। हुन त धेरै नजिक पनि रहन्छन् फेरि पनि उन्नति हुँदैन। जो त्यो प्रेमले आउछन्, उनीहरूको धेरै उन्नति हुन्छ। याद नै छैन भने लव पनि रह्दैन। त्यसैले उहाँको शिक्षाहरूलाई पनि धारण गर्न सक्दैनन्।

भगवानुवाच— तिम्रो बच्चाहरू सबैलाई यही सन्देश देऊ— काम महाशत्रु हो जसले आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छ।

तिमी त पवित्र सत्ययुगको मालिक थियौ। अहिले तिमी गिरेर गन्दा बनेका छौ। अब यो अन्तिम जन्म फेरि पवित्र बन। काम चितामा बस्ने विवाह क्यान्सिल गर। तिमी बच्चाहरू जब योगमा रहेर बोल्नेछौ तब कसैको बुद्धिमा बस्नेछ। ज्ञान तरवारमा योगको धार चाहिन्छ। पहिलो मुख्य छ एक कुरा। बच्चाहरू भन्छन्- बाबा, हामी धेरै मेहनत गर्छौं तब मुश्किलले कोही निस्कन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- योगमा रहेर सम्झाऊ। यादको यात्राको मेहनत गर। रावण संग हारेर विकारी बन्यौ, अब निर्विकारी बन। बाबाको यादबाट तिमी सबै मनोकामनाहरू पूर्ण हुन्छन्। बाबाले स्वर्गको मालिक बनाउनु हुन्छ। बाबा डाइरेक्सन त धेरै दिनु हुन्छ तर बच्चाहरूले राम्रो संग ग्रहण गर्दैनन्, अरू-अरू कुरामा जान्छन्। मुख्य त बाबाको सन्देश देऊ। तर स्वयं नै याद गर्दैनौ भने अरूलाई कसरी भन्छौ? ठगी चल्दैन। अरूलाई भन्छन्- विकारमा नजाऊ, स्वयं जान्छन् भने अवश्य दिल खान्छ। यस्ता पनि ठग छन् त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- मूल कुरा हो नै अल्फ। अल्फलाई जान्नाले तिमीहरू सबै-थोक जान्नेछौ। अल्फलाई नजान्नाले तिमी केही पनि बुझ्न सक्ने छैनौ। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) बाबाको यादको आन्तरिक खुशीमा रहेर फेरि अरूलाई बाबाको परिचय दिनु छ, सबैलाई एक बाबाको महिमा सुनाउनु छ।

२) आत्म-अभिमानि बन्ने धेरै अभ्यास गर्नु पर्छ, धेरै बोल्नु हुँदैन। बितेको कुरालाई भुलेर पहिला स्वयंलाई सुधारनु छ। यादको यात्राको सच्चा चार्ट राख्नु छ।

वरदान:- आफ्ना संकल्पहरूलाई शुद्ध, ज्ञान स्वरूप र शक्ति स्वरूप बनाउने सम्पूर्ण पवित्र भव बाबा समान बन्नको लागि पवित्रताको जग पक्का बनाऊ। ब्रह्मचर्य व्रत धारण गर्नु यो त सामान्य कुरा हो, केवल यसैमा खुशी नहोऊ। दृष्टि वृत्तिको पवित्रतालाई अन्डरलाइन गर, साथ-साथै आफ्नो संकल्पहरूलाई शुद्ध, ज्ञान स्वरूप, शक्ति स्वरूप बनाऊ। संकल्पमा अझै धेरै कमजोरी छन्। यस कमजोरीलाई पनि समाप्त गर अनि भनिन्छ सम्पूर्ण पवित्र आत्मा।

स्लोगन:- दृष्टिमा सबैप्रति दया र शुभ भावना भएमा अभिमान र अपमानको अंश पनि आउन सक्दैन।